

רס"ן דוד ("דודי") פרדקיין
136467

בן רחל ויעקב

נולד ב-כ"ט מרחשון תרס"ח 6.11.1907

שרת בגדרה "ברק" (12)

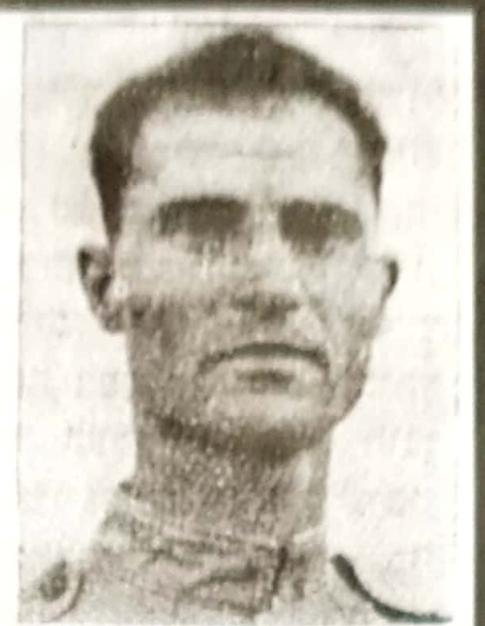
נהרג ב- 4.6.1948

בסיור בכביש אפיקים - שער הגולן.

פרדקין דויד ("דוידיק")

בן יעקב ורחל. נולד ב-18 במרץ 1907 (ח' נובמבר 1907) ביבפטוריה אשר בקרים, רוסיה. למד ב-ב-חרדר" ובסביבה ספר עממי. בצעירותו נתיתם מאביו ונאלץ להפסיק לימודיו כדי לעזור לפרגנסת הבית. ה策טרף לתנועת "השומר הצעיר" שבסטס"ר והיה פעיל בה. בעוזן השקפותיו הציוניות נאסר ונשלח למקום גירוש באוטואסאר שבקאוואקסטאן.

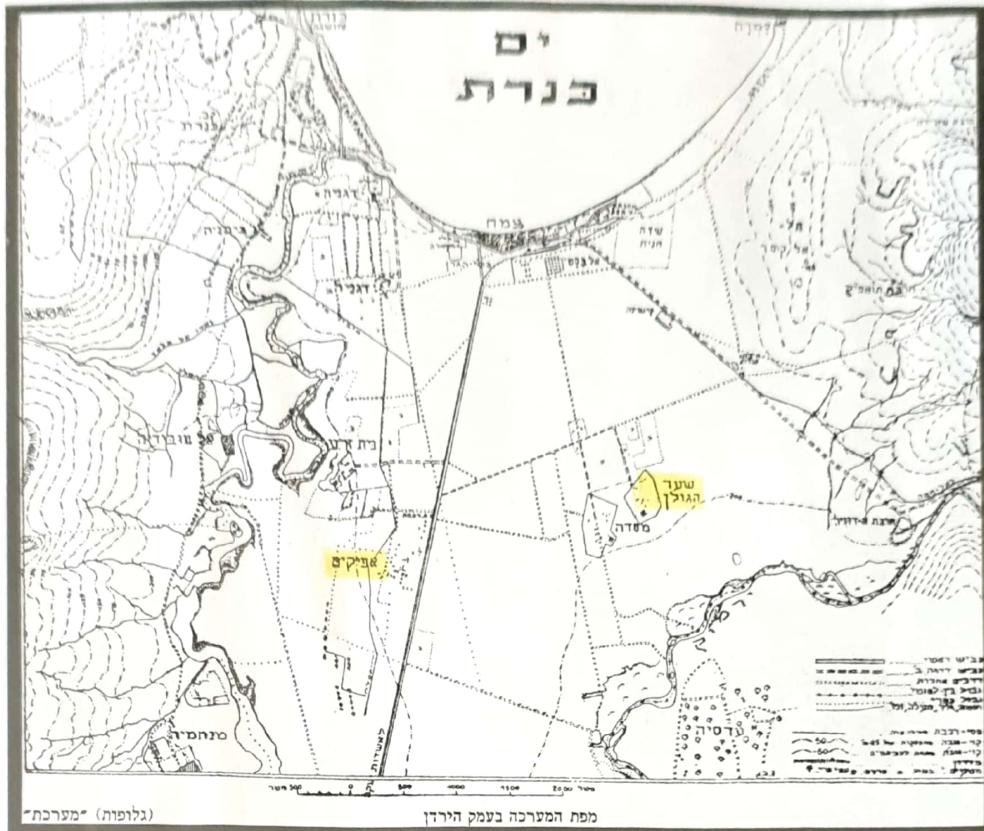
בגירוש הקדיש את כל זמנו הפנוי ללימודים. לבסוף נתקבל בשביilo רשיון-עליה וב-1929 הפליג לחופי המולדת. בבואו לארץ ה策טרף לקיבוץ "השומר הצעיר" מססטס"ר — אפיקים והיה הראשון בוגנוו. ה策טיין בעבודת הבניין, אך צרכיהם אחרים וצרבי בטחון עקרוו לעיתים קרובות מתחום עבודתו ובעוררות ה-"הגנה" הוסיף לגלות את מרזו ואת מסירותו שהיו למופת. היה אדם שאינו יודע פשרה, חלוץ ומפלס דרכיהם בצדויות של ה-"הגנה". החל מ-1936 ועד 1940 היה דוידיק סרג'נט בגדוד הנוטרים שבעמק הירדן ונודע כאמן וכקלע מצוין, וגם לאחר שעזב את הנוטרים הוסיף לאמן ולהדריך אחרים. ב-1941 התגייס ל-"חיל" והיה מעמודיה התוויד של חבורת אנשי ה-"הגנה" אשר ב-"חיל". היה בחזיותם בוגנוו ואיצטליה וגם שם ה策טיין כקלע וקיביל פרט. יחד עם הבריגדה עבר בדרכי המלחמה מצרים עד לוב ועד הולנד ועשה הרבה להצלת הפליטים והעלאתם ארץ. עם שבו מהצבא עבד זמנית במסך באפיקים, אך עד מהרה התנדב ונקרא להיות מאמן ב-"שורה". ביום "השבה השורה", 29.6.1946, נאסר ובילה כחודש ימים ברפיה.

בפרוץ מלחמת-השחרור השתתף בקרבות לשחרור הגליל התהтон. היה מפקד גדוד "ברק". בקרב בנזר-אל-דין נפצע. עוד לפני הירפא, והימים ימי המعرקה בעמק הירדן, חזר לתפקידו במטה הגודוד. בדרך סיור לקו-החזית התנงשה מכוניתו בקרבת כביש אפיקים-שער הגולן, דוידיק נפצע קשה ומת ב-18.4.1948. בז' ביום נפטר באפיקים. אחורי מותו הוענקה לו דרגת רב-סרן לפי המלצה חטיבת "גולני", שנלקח ממנו מפקד מסור ונאמן להגנה ולביטחון הקיבוצי. הוא לא היה רק מפקד לפקודיו, כי אם גם חבר וידיד דואג ומסור. קיבוצו, אפיקים, הוציא לזכרו קובי מיוחד: נפש לחברנו דויד בן יעקב ורחל פרדקין. הנהichaasha, ברטה, ושתי בנות.

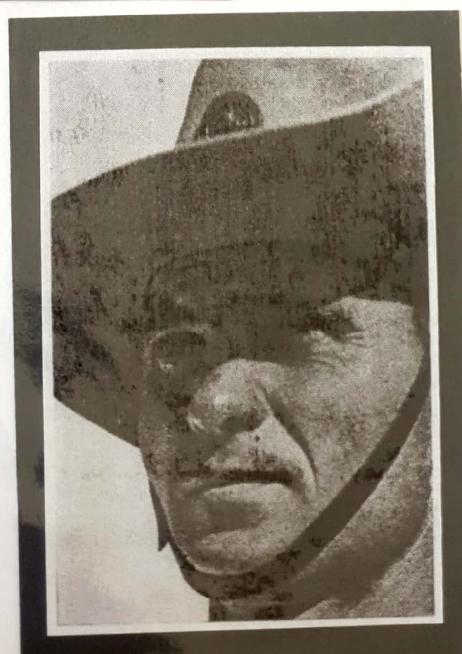
באיםוניים

דויד ("דודיק") פרדקין ז"ל

"יהי זכרו ברוך"

חיל וחלוץ

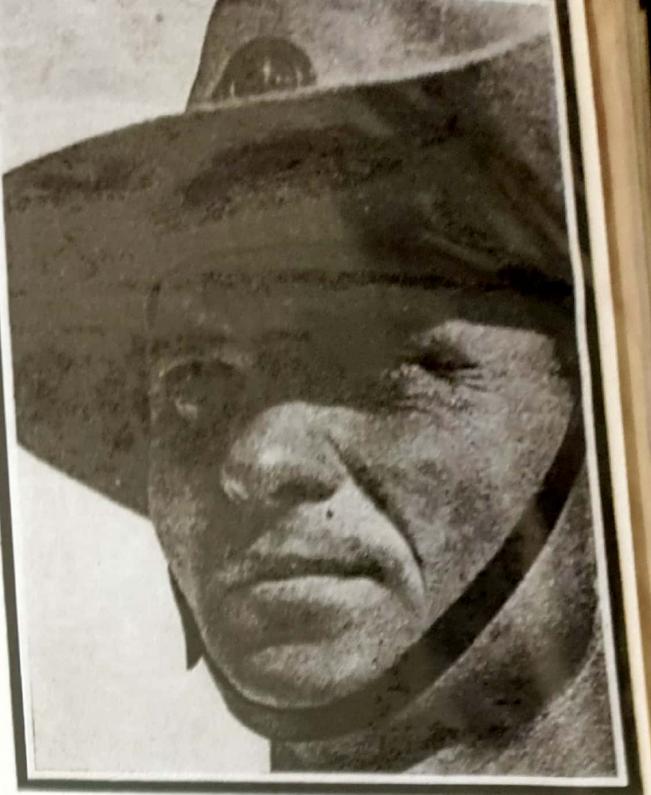
הכרתי את דודיק בקורס סרז'נטים בשנת 1937 בעמק הירדן. הייתה אותו בפועלות בבריגדה ולאחרי הבריגדה.
זה היה איש החזון, איש הצדק והדוגמה.

עיקר פגישותינו היו בבריגדה. פרשת הבריגדה שהיתה אחת מהתפרצויות החזון של יהודים רגילים, עוד מכך לביטוייה. לא הייתה עוד דומני שותפה כל כך גדולה בין לוחמים עברים כמו ש. ובין אלה שנטלו על עצם ביושר ובמלוא המידה להרים ולשאת את תנועת ההתנדבות במלחמה — היה דודיק. הוא היה אחת הדמויות המהנכות שהיו לנו בתקופה ההיא. תמיד עמד על המשמר של דמות הצבא, ראה את הצד החילוני ואת הצורך של הצבא העברי, העממי, הסוציאליסטי. הבולט והמבדיל את דודיק מיתר חברי הוא זה — שהוא יכול היה להיות שעה חיל לדוגמה — מסודר ונקי, אמיתי ובעל קומה מוסרית. משברים לא חסרו לנו. מדי פעם בפעם צו בפנינו שאלות ובעיות שעל פתרונו שהינו ותהיינו לא מעט. ביחוד זכורה התרכזות בענין הדגל, שעה שחנינו בצפון אפריקה. הקצינים האנגלים זמו לפגוע בכבוד דגלנו. שכננו אם להעמיד משמרות ליד התורן או להתקומם בצורה אחרת לקצינים האנגלים. דודיק לעג למשמרות, טען כי אין להאמין לאנגלים. היה ויכוח עז בינו, אולם

רישורי לויד לדורחת ורביעי ברל אוזי

דודייך ראשון משמאל

ת.ג.צ.ב.ה.
פרדקיין דויד
1907-1948

אם יש חיבה בעולם
הרי שכולה שלך...
אם יש תקוה בעולם
היא ניתנת לך...
אם יש אהבה בעולם
היא מוקדשת לך...
אם יש נצח בעולם
הוא לך - בתקוה...